

ningen tycks dock — i motsats till vad fallet var i fråga om Nationernas förbund — vara av begränsad praktisk betydelse. Den berörda fraseologin används i deklamationer och festtal mera som bevis på god vilja än som uttryck för en uppfattning; staternas försvarsåtgärder hämmas inte av FN-ideologin.

"Om organisationen skall utvecklas till en verklig folkens union, måste förr eller senare dess konstitution ombildas; i stället för ett förbund av stater måste träda en världsfederation." Dessa ord står i en skrift som kort före FN:s bildande utgavs av Utrikespolitiska institutet under medverkan av en rad svenska vetenskaps-

män ("Fred och säkerhet efter andra världskriget"). Det är av vikt att ständigt komma ihåg att FN inte är, inte ens kan betraktas som början till en organisation av detta slag. Det är av samma vikt att hålla fast att en lösning av det mellanfolkliga samlivets problem blott kan vinnas genom en världsfederation. Detta förhållande bör naturligtvis inte hindra att man gör vad som kan göras i nuvarande läge; världsfederationstanken får inte bli ett alibi som leder till överksamhet i väntan på utopins uppnående. Men tanken måste hållas levande som en varning mot illusioner om vad som är och som en maning till arbete för vad som måste komma.

2/1

Dagstidningen

mera känd under det gamla — och nu återupptagna — namnet Arbetaren, övergår med nyåret till att utkomma en dag i stället för sex dagar i veckan. Tidningen företräder en syndikalistisk ideologi, som i Sverige aldrig haft större anslutning. Dess huvudtanke, för att citera förre redaktören Albert Jensen, är att staten skall avskaffas till förmån för "producenternas eget övertagande av förvaltningen av produktionsapparaten". Det är en form av utopism som leder till strid mot alla på formandet av statens verksamhet inriktade åskådningar, men alldeles särskilt mot diktaturens idéer, vare sig av fascistisk eller kommunistisk art. I kampen mot dessa idéer har Dagstidningen aldrig svikit, och denna fasta hållning har varit dess heder. I inrikespolitiken för

den antipolitiska syndikalismen gärna till att allt angripes utan att några alternativ förordas, men också till en modig och öppen kritik av överhet och myndigheter. Även här har Dagstidningen fyllt en uppgift genom sina energiska kampanjer i skilda rättsaffärer; vid flera tillfällen har den gått i spetsen för radikal svensk press. Vi är övertygade om att Dagstidningen i sin nya form skall arbeta på samma linjer och hoppas att den skall bevara slagkraft och inflytande.